

युक्तस्य लक्षणान्युक्तायुं जानस्याह तैलेति उत्तरं उत्कृष्टतरं एकाग्रमनसः लक्षणमिति शेषः ॥ २२ ॥ २३ ॥ स्थिरत्वात् बहिर्मुखत्वनिरुद्धः निश्चलत्वात् अंतरप्रकंप्यत्वात् ॥ २४ ॥ महतः महत्तत्त्वस्य मध्ये स्थितं त्वंपदार्थं तमसो मध्ये स्थितं तत्पदार्थं ज्वलनसन्निभं चिन्मात्रं तदुभयनिष्कृष्टं ॥ २५ ॥ एतेन दर्शनेन केवलं मोक्षं देहत्यागात्वा किंचिदज्ञानानुवृत्तिरस्तीति भावः ॥ २६ ॥ योगं क्लीबत्वमार्थं वयंकृतकृत्या इति मन्यंते मनीषिणः अनुभवसिद्धं योगात्कैवल्यमित्यर्थः तथा च श्रुतिः ऊर्ध्वमूलमवाकृशाखं वक्षं यो वेदसंप्रति न स जातु जनः श्रद्धाध्यानमृत्युर्मा मारयादिति ॥ २७ ॥ इति शांति० मोक्ष० नै० भा० षोडशा

तैलपात्रं यथा पूर्णं कराभ्यां गृह्य पुरुषः ॥ सोपानमारुहेद्भीतस्तर्ज्यमानो सिपाणिभिः ॥ संयतात्मा भयात्तेषां न पात्राद्विंदुमुत्सृजेत् ॥ तथैवोत्तरमागम्य एकाग्रमनस्तथा ॥ २३ ॥ स्थिरत्वादिन्द्रियाणां तु निश्चलत्वात् तथैव च ॥ एवं युक्तस्य तु मुनेर्लक्षणान्युपलक्षयेत् ॥ २४ ॥ स्वयुक्तः पश्यते ब्रह्म यत्तत्परममव्ययं ॥ महतस्तमसस्तथा ॥ २५ ॥ एतेन केवलं यातित्यक्त्वा देहमसाक्षिकं ॥ कालेन महताराजन् श्रुतिरेषा सनातनी ॥ २६ ॥ एतद्वियोगं योगानां किमन्यद्गोलक्षणं ॥ विज्ञायत द्विमन्यं ते कृतकृत्या मनीषिणः ॥ २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० मोक्ष० षोडशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच तथैवोक्तममाणं तु शृणुष्व अवहितो नृप ॥ पद्भ्यामुक्तममाणस्य वैष्णवं स्थानमुच्यते ॥ १ ॥ जंघाभ्यां तु वसूदेवानां भुयादिति नः श्रुतं ॥ जानुभ्यां च महाभागान्साध्यान् देवानवाप्नुयात् ॥ २ ॥ पायुनोक्तममाणस्तु मैत्रं स्थानमवाप्नुयात् ॥ पृथिवीं जघनेनाथ ऊरुभ्यां च प्रजापतिं ॥ ३ ॥ पार्श्वभ्यां मरुतो देवान्नाभ्यामिंद्रत्वमेव च ॥ बाहुभ्यामिंद्रमेवाहु रुरसारुद्रमेव च ॥ ४ ॥ ग्रीवया तु मुनिश्रेष्ठं नरमाप्नोत्यनुत्तमं ॥ विश्वे देवान्मुखेनाथ दिशः श्रोत्रेण चाप्नुयात् ॥ ५ ॥ घ्राणेन गंधवहनं नेत्राभ्यामग्निमेव च ॥ भ्रूभ्यां चैवाश्विनौ देवौ ललाटेन पितृनथ ॥ ६ ॥ ब्रह्माणमाप्नोति विभुं मूर्धा देवाग्रजं तथा ॥ एतान्युक्तमणस्थानान्युक्तानि मिथिलेश्वर ॥ ७ ॥ अरिष्टानि प्रवक्ष्यामि विहितानि मनीषिभिः ॥ संवत्सरवियोगस्य संभवंति शरीरिणः ॥ ८ ॥ योरुंधर्ती न पश्येत्तदृष्टपूर्वा कदाचन ॥ तथैव ध्रुवमित्याहुः पूर्णे दुंदीपमेव च ॥ ९ ॥ खंडाभासं दक्षिणतस्तेऽपि संवत्सरायुषः ॥ परचक्षुषि चात्मानं येन पश्यंति पार्थिव ॥ १० ॥

धिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१६ ॥ ॥ ७३ ॥ कैवल्यप्राप्तिराजयोगफलमुक्त्वा हठयोगफलमाह तथैवेत्यादिना अत्रयस्मिन् यस्मिन्नाधारे समनस्को वायुरामरणांतं ध्रियते तत्तदा धारदेवतालो कंतेन तेनैवाधारद्वारेणोक्तम्यगच्छतीति प्रघट्टकतात्पर्यं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ मूर्धासुषुम्नयानां ब्रह्मरंध्रेण एतत्कममुक्तिस्थानं नान्यत् तथा च श्रुतिः शतं चैकाचत्तदयस्य नाज्यस्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका तयोर्ध्वमापन्नमृतत्वमेति विष्वङ्मुन्या उक्तमणभवंतीति ॥ ७ ॥ मृत्युं संनिहितं ज्ञात्वा पिहितमाचरेदित्याशयेनाह अरिष्टानीति ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

* संवत्सेणमृत्योः